

[Finansministeren.]

at spille ind med Hensyn til Toldafgifterne, saaledes at man nødsages til at foretage Ændringer netop for at faa en Handelsoverenskomst i Stand, men jeg erkender, som sagt, at den Tid snart maa komme, da det bliver nødvendigt at foretage en rationel Gennemgang af Toldlovsbestemmelserne og fjerne en Del af de Urimeligheder, som ganske utvivlsomt findes.

Jeg takker for den Tilslutning, som samtlige Partier har givet til en udvidet Beføjelse for Finansministeren til eventuelt at kunne nedsætte Tolden, hvis det viser sig, at Udsalgsprisen kommer til at ligge for højt i Forhold til Produktionsprisen. Jeg giver det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) Ret i, at det vil blive meget vanskeligt at kontrolere det, og derfor burde vi ogsaa ved given Lejlighed have en Bestemmelse vedtaget, hvorefter man paa effektiv Maade kunde kontrolere Priserne her i Landet, baade Produktionspriserne og Udsalgspriserne.

Jeg har saa kun tilbage Spørgsmaalet om Ændring af Anmærkningen vedrørende Toldlovs Bestemmelser om Papirtolden. Det ærede Medlem Hr. Rager og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) mente, at den nu foreslaaede Affattelse af Paragraffen ikke var særlig klar.

Som det ærede Medlem Hr. Rager gjorde opmærksom paa, er denne Sag rejst paa Grundlag af en Klage fra forskellige Ugeblade til Industriraadet med Besværing over, at Dagbladene udgav Søndagsnumre med kolorerede Blade, der stærkt nærmede sig Ugebladenes Form, medens de nød den Begunstigelse, Toldloven giver dem med Hensyn til Papirtolden, idet den for Dagbladenes Vedkommende nedsættes fra 8 Øre til 1,5 Øre pr. kg. Departementet har hele Tiden været af den Opfattelse, at saaledes som Toldloven blev praktiseret her, maatte den siges i det væsentlige at være i Overensstemmelse med Forudsætningerne, men i Toldraadets Appeludvalg, hvor Sagen blev indanket fra Industriraadet, kom et Flertal til en anden Anskuelse. De mente, at Dagbladene burde betale 8 Øre pr. kg Papir for den Del, som ikke blev anvendt til det egentlige Dagbladsstof, men under Henvisning til den Udvikling, det havde taget her i Landet med Udgivelsen af disse

Tillægsblade med Hensyn til Indretningen af Maskineri o. s. v., o. s. v., indstillede Appeludvalget, at der blev givet disse Blade 14 Sider ugentlig til en Pris af 1,5 Øre pr. kg, altsaa 14 Normalsider, hvilket svarer til 28 Sider af det Format, som Søndags- eller Tillægsbladene har. Jeg har ment det rimeligt at følge Toldraadets Appeludvalg paa dette Punkt, idet jeg synes, at meget taler for, at Dagbladene ikke bør have den store Begunstigelse, de har. Det Forslag, der foreligger fra Finansministeriets Side, gaar da ud paa, at hvis et Tillægsblad, en Gang om Ugen, kun er paa 28 af de smaa Sider, saa faar de Papiret til den billige Pris, men hvis det f. Eks. er paa 32 Sider, saa maa de betale den høje Pris for hele Tillægget. Det er den Maade, paa hvilken denne Anmærkning skal forstaas. Det ærede Medlem Hr. Rager har altsaa forstaaet den korrekt. Han er uenig med mig i Fortolkningen, men det hindrer ikke, at jeg maa give ham Ret i, at han har forstaaet Anmærkningen paa rette Maade.

Naar man har ment ikke at kunne gaa den anden Vej og sige, at de under alle Omstændigheder skulde have de 28 Sider frit, er det, fordi det vil nødvendiggøre en meget stærkt forøget Kontrol fra Tolddepartementets Side, idet det vil blive meget vanskeligt at kontrolere. Vi har ment, at naar man skulde gaa til en Ordning, saa burde det være saaledes, at man blev i Stand til at kontrolere, at Bestemmelsen blev overholdt. Nu ved jeg meget vel, at man fra Dagbladenes Side kan anføre, at det vil volde store Vanskeligheder, saaledes som det hele er indrettet, navnlig hvis den Fordeling, jeg her har lagt til Grund, skal være den gældende. Men saaledes som den er affattet, kan den kun forstaas paa denne Maade, og skal der ændres derved, maa der foretages en Ændring i Anmærkningen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet.

Det genoptages i Aften Kl. 19³⁰.

Mødet udsat Kl. 16³⁵.